

Co pro nás zítra chystají?

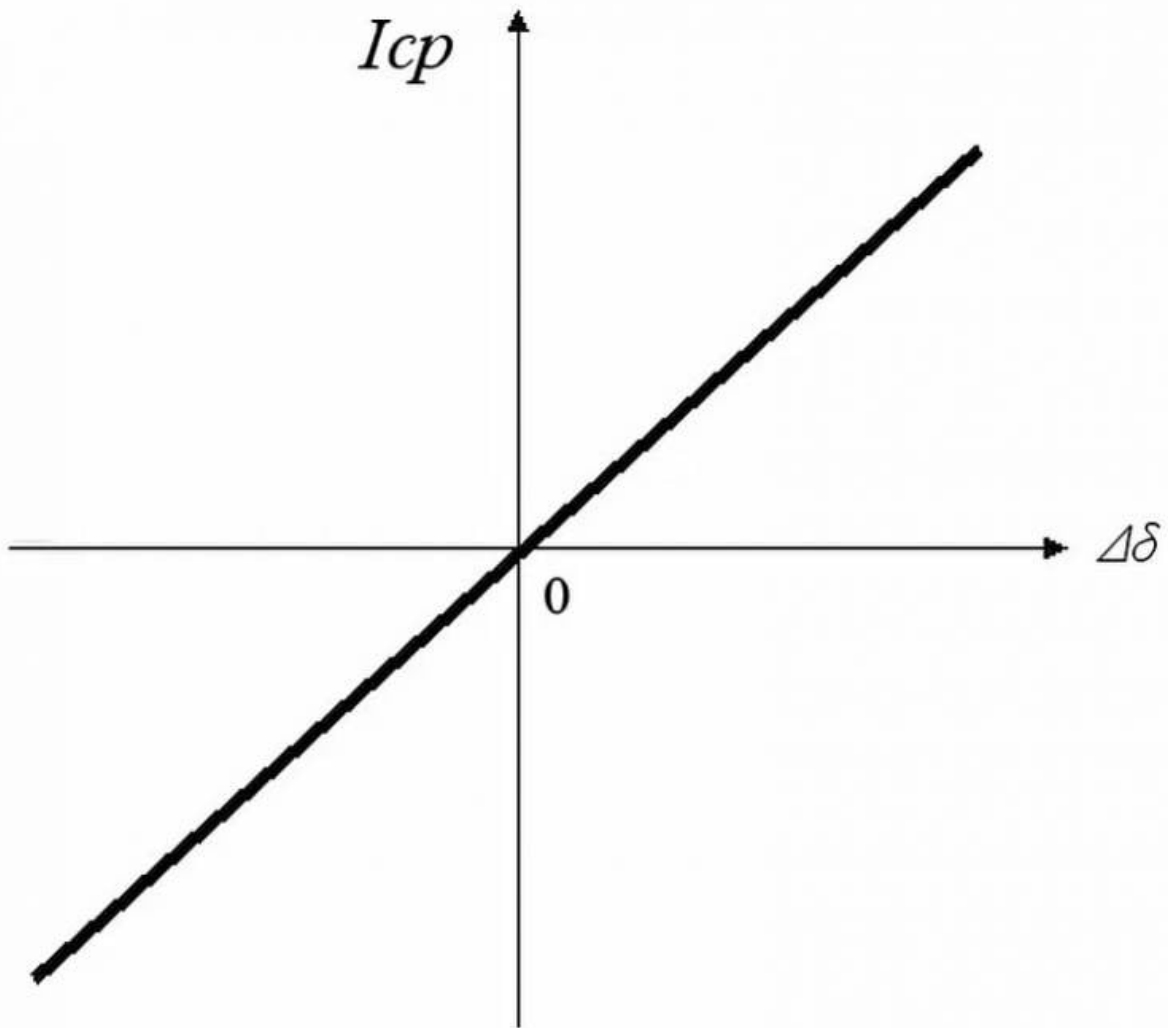
☆ cs.topwar.ru/214223-kakoe-zavtra-nam-gotovjat.html

Roman Skomorochov

6. dubna 2023

V zásadě lze CBO, která trvá déle než rok, vyjádřit jedním takovým grafem, nepříliš strmou linií stoupající vzhůru.

Eskalace je normální pro jakýkoli konflikt. Jakákoli válka je na vzestupu, i když je to stejný „blitzkrieg“.

V našem případě se konfrontace mezi Ruskou federací a NATO řídí stejnými vzorci a harmonogramy. Stačí si vzpomenout, jak to všechno začalo a jaké na to byly reakce.

Prvním předmětem, pokud mě paměť neklame, byl Oštěp

Výroků na toto téma, a jak se říká, v sortimentu, bylo víc než dost. Někdo si myslel, že oštěpy prostě nedostanou Ozbrojené síly Ukrajiny, protože ta věc je drahá a „placení“ a „Ukrajina“ jsou obecně neslučitelné věci. Byli tací, kteří věřili, že účinnost oštěpů, mírně řečeno, byla přehnaná, a naše moderní tanky, vybavené nejmodernějšími prostředky ochrany, jsou hrozné.

Ve výsledku se vše ukázalo naopak a ukrajinská armáda slušně nasycená oštěpy se pro ruské tanky stala velmi nebezpečným nepřítelem. Používaly se "deštníky", které prý měly chránit před "Oštěpy", pytli s pískem a podobnými improvizacemi.

Náš expert AleksTV psal o „deštnících“ a předpovídal u těchto produktů úplné selhání. A tak se také stalo. Nachlobuchki nad věžemi zmizel, ale Javelins ne.

Navíc pokračuje saturace ukrajinské obranné linie mobilními ATGM nejen americké výroby a dnes je velmi těžké říci, či pěchota je větší hrozbou pro nepřátelské tanky. Ztráty v tancích a lehkých obrněných vozidlech nesou obě strany.

Další byli "Bayraktars"

Zde stojí za zmínku, že na rozdíl od Karabachu to tyto létající letouny měly v NWO těžké. V zásadě to, že se Bayraktari takto projeví v dalším konfliktu v Náhorním Karabachu, v první řadě jen naznačuje, že ozbrojené síly neuznané republiky mají k dokonalosti daleko. Arménská armáda sice také není standardní, takže je pochybné, že turecká drony by by dobře přijat.

NWO, ať už se dá říct cokoli, je vojenský konflikt zahrnující modernější a vycvičenější armády. Turecké bezpilotní letouny se proto nemohly projevit v takovém měřítku jako v Karabachu: proti nim pracovaly pokročilejší systémy elektronického boje a protivzdušné obrany a kompetentnější výpočty.

Ano, Bayraktari se poprvé ukázali docela dobře, ale čím déle trvala konfrontace protivzdušné obrany a elektronického boje proti UAV, tím více dronů končilo na zemi. A v poslední době o úspěších Bayraktarů vůbec neslyšíme.

Reklama však udělala své, Bajkar je zavalen objednávkami na pár let dopředu, takže Turci nemohou myslet na to, co se děje na nebi Ukrajiny.

A tato střela rozhodně zůstala našim protiletadlovým střelcům a rebovtsy, prostě není o čem mluvit a hádat se.

Další na řadě byl Stinger.

Samozřejmě to nejsou MANPADS, které naši zpravodajští důstojníci hledali v Afghánistánu, novější model, a proto z toho bolí mnohem víc.

První, komu Stingerovi začali způsobovat vážné nepříjemnosti, byli piloti vrtulníků. FIM-92E například může fungovat nejen na vrtulnících, ale také na řízených střelách a dokonce i na malých UAV. Kdyby jen hlava zachytila cíl.

„Stingers“ přivezli hodně a také jimi nasýtili přední linii. A bez ohledu na to, jak se v našem segmentu internetu říká, bez ohledu na to, jak obviňují americké MANPADS, ukazuje se, že pro vrtulníky je

to víc než dost. Obecně platí, že vrtulník, jak ukazují videa, může být vyřazen pomocí ATGM.

Výsledek je zřejmý: na internetu a v televizi bylo mnoho videí, kde se ruští piloti vrtulníků zabývali více než pochybným obchodem: vypouštěním NURS z nosu nahoru. To bylo samozřejmě prezentováno jako nějaký druh manévru, který vám umožní zvýšit dostřel. Ne, je to tak, rozsah NURS od pitch-up se opravdu zvyšuje. Ale přesnost... Přesnost neřízené rakety již zůstala nedostatečná a byla hodně cíleným útokem (podle letectví standardky samozřejmě) a ze hřiště se střílelo stylem „koho Bůh pošle“.

Obecně, dá-li se věřit oběma stranám (takto se svého času snažili znázornit vojenskou činnost i Ukrajinci), účinek kulek NURS z bezpečné zóny směrem k nepříteli vyvolal u druhého jen záchvat optimismu. Už ne.

Dále jsme měli samohybná děla

Dodávanému vybavení jsem se už věnoval, logisticky samozřejmě

osm druhů ráží – to bylo něco. Avšak vzhledem k tomu, že mosty a zásobovací cesty byly nedotčeny, Ukrajinci, jakkoli to nevypadalo překvapivě, se s úkolem zásobování a (pravděpodobně nejdůležitější) vypořádali. A německá samohybná houfnice PzH 2000, francouzský Caesar, česká samohybná děla Zuzana 2, DITA, polský „Krab“ si s úkoly poradili celkem dobře, spolu se systémem HIMARS prakticky vyrovnávají přesilu ruského dělostřelectva. v číslech.

A uvážíme-li, že palebný dosah západních dělostřeleckých systémů je často více než 40 km a dostřel nejlepších sovětsko-ruských Msta-S 30 km, ukázalo se, že z hlediska přesnosti fungují houfnice zhruba stejně, pouze západní ty pracují s naprosto bezpečnými vzdálenostmi, střílejí rusky.

Boj s protibaterií je lepší zinscenovat na druhé straně, to je fakt, ale otázka KBB si zaslouží samostatnou úvahu, protože jde o velmi složitý proces, pokud jde o jeho součásti.

co máme dál? Dále tu máme tanky

Přibližně podle toho (nevím, kdo to schéma vyvinul) probíhá diskuse

o tom, co bude dodáno na Ukrajinu a jaká bude účinnost těchto strojů.

V zásadě jsme již prošli fází „dát-nedám-dát harampádí“ a na okraj jsem sám polemizoval se třemi čtenáři, kteří tvrdili, že Ozbrojené síly Ukrajiny žádného „Leoparda 2“ nedostanou, ale bude dodán pouze starý a rezavý „Leo 1“. Po zprávě, že ještě bude druhý, spoluhlavníci přestali komunikovat. Pro určitou část našeho publika je to však normální.

Jinak to nejde. Co je ve srovnání s "Leo 2" a potenciálními "Abramy", které budou ve výzbroji ozbrojených sil Ukrajiny (o tom osobně nepochybuji), naše T-72B3 a T-90M. U T-72B3 nevím, tento stroj takový dojem neudělal, ale fakt, že T-90M je hlavou a rameny nad jakýmkoli tankem NATO, je nesporný.

Celý problém je v tom, že jsme již mluvili o schopnostech UVZ vyrábět nové tanky. Tyto možnosti jsou omezené a značně omezené. A rostlina nedá více než určitý údaj, taková možnost prostě není. Proto hlavní část doplňování nyní tvoří, bohužel, staré T-72 a T-80, první emise. Takových tanků i bez DZ se však již na mnoha stránkách ukázalo dost.

Mezitím T-62 také jdou do bitvy ...

Jeden z našich tankových specialistů mě nějak vytáhl nahoru, říkají, neměli byste tak vystrkovat použití T-62, je to dočasné opatření. Stejně jako použití tanku pro střelbu z uzavřených pozic si však o tom přečtěte na AlexaTV v jeho článkách, tam je vše lépe vymalováno.

Problém je, že u nás není nic trvalejšího než něco dočasného. Desítky let ověřené. Protože ten nesmysl, kterým je střelení z tankového děla s hladkým vývrtem ze zavřené pozice, je to podobné jako vypuštění balíku NURS z roll-upu. Tedy – někde tam. S nulovým efektem, kromě útraty střeliva a životnosti hlavně.

Dále. Dále tu máme to, co dnes umožňuje dvacáté druhé armádě světa úspěšně čelit druhé armádě. Toto je sdělení Jejího Veličenstva.

Exkurze do historie. No, myslím, že už si všichni zvykli

Vzpomeňme na 22. červen 1941. Tolik klávesnic už bylo rozbito, tolik

tváří bylo rozbito ve sporech o to, proč mohl Wehrmacht „blitzkrieg“ a Rudá armáda ustoupila do Moskvy. Jak to, 15,5 tisíce sovětských tanků proti 4,5 tisícům německých? 60 tisíc barelů sovětského dělostřelectva proti 42 tisícům německého? 10,7 tisíce sovětských letadel proti 4,7 tisícům německých?

Ano, později se přišlo na to, že naše letadla byla taková (tyto mýty jsem s potěšením šířil, zejména o LaGG-3), a naše tanky byly takové a obecně bylo málo T-34 a KVů . A to, že jediný tank, který se jim mohl v počtu alespoň nějak rovnat, byl T-IV se 75mm „pažbou“, kanónem s krátkou hlavní, kterých bylo až 439 kusů, není nic. Je těsně před Moskvou.

A tady je „mini-1941“ takový, jaký je. Je T-90 lepší než T-64? Ano. Je S-400 lepší než S-300P? Ano. Je Su-35 lepší než Su-27? Ano. Je BMP-3 lepší než BMP-2? Ano. Je Iskander lepší než Tochka-U? Ano. Je Ka-52 lepší než Mi-24? Ano. A takový „Krasukha“ vůbec neexistoval.

O co tedy jde, když všechna ruská moderní technologie byla na začátku NWO o hlavu lepší než ukrajinská?

Tajemství je tam, v roce 1941.

Armáda, která má velké množství dělostřelectva a obrněných vozidel, vybavených nejmodernějšími ve svém vojensko-průmyslovém komplexu, která není schopna provádět průzkumné operace a dodávat rozkazy exekutorům včas, nebude schopna úspěšně řešit problémy v ofenzivě.

Hlavním trumfem Wehrmachtu v létě 1941 byly komunikace. Hlavním prokletím Rudé armády byla její nepřítomnost. Dnes není žádným tajemstvím, že toho léta nejen na Velitelství netušili, co se děje na frontách, často nevěděli velitelé divizí, co se děje v jejich plucích.

Jako hlavní problém ruské armády se opět ukázala komunikace. Přesněji jeho absence. Všechno je jako v létě 1941. A Ozbrojené síly Ukrajiny právě dokonale využily toho, že velení prostě nevědělo, co se děje „v polích“, Ukrajinci snadno přehráli právě proto, že už měli

normální moderní zabezpečenou komunikaci a zpravodajství na UAV. A mobilní skupiny na lehce obrněných vozidlech se objevily později, ale neméně efektně.

Je smutné, že místo nápravy „záseků“ jsme se jako vždy vrhli na ospravedlnění. Během letošního roku jsem již přečetl tolik "odborných názorů", že "doby tankových klínů jsou pryč", můžete přestat počítat. Ano, samozřejmě, tento tankový klín je bezcenný, pokud nepřítel z jeho satelitů a vrtulníků vidí vše naživo od okamžiku nastartování motorů. A k jeho zneškodnění, řekněme, tankového pluku, není potřeba mechanizovaná divize. K provádění průzkumu stačí tucet mobilních skupin, které doprovázejí tanky se svými UAV, a ve správný čas zaútočí dělostřelectvo, ATGM z organizovaných přepadů nebo stejné drony.

To se již mnohokrát prokázalo.

Je to smutné, ale naši "odborníci" nepřišli na nic nového, jak povýšit taktiku první světové války na informační Olymp, v "měsíčních krajinách". Jako, teď je to jediný způsob, jak můžete bojovat, drtit nepřítel, který všechno vidí. Jak se ale později ukázalo, nepřítel nejenže začal vše vidět, ale začal i docela slušně cvakat.

Když byly Hymary napojeny na dobře zavedený průzkum a drony, dělostřelectvo obecně zesmutnělo. Je fakt, že Highmars trefili velmi přesně. A jeden čas jsme tento typ zbraní podceňovali, i když se zdá, že naše Tornado-S nemělo být alespoň o nic horší.

„Hymars“ ale nebyl jen darem pro Ozbrojené síly Ukrajiny, stal se záchranou, s jejíž pomocí Ozbrojené síly Ukrajiny skutečně dokázaly změnit taktickou situaci na frontě. A tady začalo perfektně fungovat trio UAV-komunikace-Hymars. A stále to funguje.

Nyní si mnozí kladou otázku: kde je naše vychvalovaná elektronická válka? Ten, který je nejlepší na světě?

O práci jednotek elektronického boje určitě v nejbližší době napíšu, zajímavého je opravdu hodně, nyní se omezím na malé konstatování.

EW je úžasné оружие pokud víte, jak to použít. Na jedné straně. Na druhou stranu jde o velmi zranitelné komplexy, k jejichž zničení či výraznému poškození opravdu stačí Shaheda s 2-2,5 kg trhaviny.

Když je rušící stanice v provozu, je běžně monitorována ze strany a je dokonce možné detekovat, jak je detekována práce dělostřeleckých baterií. Ale s elektronickým bojem je to jednodušší: dobří američtí přátelé dodali ozbrojeným silám Ukrajiny slušné množství antiradarových střel. Tedy střely, jejichž hledač navádí střelu podle signálu z antény. A co je to nějaký komplex elektronického boje? Jedná se o anténu, která do prostoru vyzařuje vlny určité modulace. A zase tu byla kritika, říkají, že se špatně maskují, proto je bili. Ano, hodně si "rozumíme". Anténu maskujte, nemaskujte - když jde signál, je vidět na slušné vzdálenosti.

Co bude dál, je těžké předvídat. Ale to, že NATO nezůstane u toho, čeho bylo dosaženo a ozbrojené síly Ukrajiny budou dostávat nové a nové dary, je fakt. Člověk se může jen snažit předvídat, co to bude.

Již prosakují informace o letadle. Ale jestli to budou Mirages nebo F-16, to vlastně není až tak důležité. Přední linie je tak nabitá systémy protivzdušné obrany a MANPADS, že skutečný provoz letectví je tam velmi, velmi obtížný. S jistotou lze říci, že protiletadlový raketový systém zvítězil v konfrontaci mezi letounem a systémem protivzdušné obrany.

Tanky, které budou dodány a o které se velení Ozbrojených sil Ukrajiny opírá v nadcházející protiofenzívě, jsou již vyřazené tanky. Je jasné, že většina z nich bude zničena v průběhu útočných operací, a to je zcela normální.

Tanky ale nepřinesou takový úspěch, který se od nich očekává, a proč: ano, jsou to dobré, solidní německé a americké tanky. ALE: z bitvy se již stala klasika, ve které se možná potkali neméně solidní "Tygři" a "Panteři" a ne s tak solidními T-34 a KV, dokonce s téměř stejnými jako v roce 1941, ale tady jsou čísla... A kvalita příkazů. A organizace.

Mimochodem, o organizaci. Zde je vidět slušný rozdíl mezi ozbrojenými silami Ukrajiny a armádou Ruské federace. Učitelé jsou tam prostě úžasní, bez nadsázky deptají třetinu světa. A velkoryse sdílet své zkušenosti.

Pololetní čas značení je prospěšný pouze pro NATO. Ano, nazývejme věci pravými jmény, bez vydatné pomoci NATO by Ukrajina tak dlouho jen těžko vydržela. A to i přes patriotismus určitých skupin obyvatel. No, nebojují s vlastenectvím, potřebují k tomu náboje, granáty, miny, granáty a rakety. A guláš. Tehdy hrají všichni v kupé. Jednotlivě, v žádném případě.

Takže zatímco přešlapování u Artemovska pokračuje, NATO stahuje vybavení, které půjde zítra do bitvy. A tato technika dorazí a půjde do bitvy. Přestaňte se už ukolébávat historkami, že „jsou to všechno maličkosti, to nepůjde“. Jak ukazuje praxe, v šikovných rukou to i hraje.

Další krok ozbrojených sil Ukrajiny nebude jen sedět v defenzivě, bude to vyhlášení manévrové války. A přesně to už Ozbrojené síly Ukrajiny umí. Již předvedeno. A tam, když jim instruktoři NATO vloží výcvik do hlavy, dojde k pochopení, že pouhá manévrová válka eliminuje nutnost zaútočit na opevněné body a obranu nepřítele v čele.

A ozbrojené síly Ukrajiny plánují protiofenzívu ...

Také se učí. O stejných útocích na Artemovsk. Naše média pravidelně

informují o tom, že Ozbrojené síly Ukrajiny přemístily nové jednotky do Artomovskaja „mlýnek na maso“. A ony, tyto části, se tam úspěšně brousí. Prigozhin o tom mluvil a má větší důvěru než mnohá státní média.

To znamená, že ozbrojené síly Ukrajiny vlastní nezničené zásobovací trasy a snadno zařídí rotaci jednotek. A tím podpořit obranu svých pozic. Jsem si vědom toho, že souběžně s útoky na Artěmovsk probíhají v DPR i LPR stejné odvádějící údery. Právě tehdy, aby nepřítel nemohl snadno převést bojeschopné jednotky do jiných sektorů fronty. Ačkoli všichni velmi dobře rozumí: hlavní události se dnes odehrávají v Bachmutu/Artěmovsku.

A teď, jak dlouho probíhají útoky na čele Bachmutu / Artemovska, kolik našich, a ne našich, už tam zemřelo. Opravdu, mlýnek na maso podle nejlepších tradic první světové války.

Ale je tu nepřítel, který má možnost jak rotovat jednotky, tak dodávat munici. A z nějakého důvodu nejsou žádné problémy s palivem. To znamená, že dodavatelské řetězce nejen fungují, ale fungují perfektně. Ano, ozbrojené síly Ukrajiny se dnes angažují u Bakhmutu tak, že své mobilizované vrhnou do boje proti „Wagnerům“ a ruským mobilizovaným. Myslím, že samotná útočná pěchota LDNR z velké části prostě skončila. A těch ve sboru nebylo tolik.

Ruské jednotky, ať už patří ke komukoli, dělají jednu věc: neustále přesouvají obranu nepřítele (která je vybavena, vybavena dělostřelectvem, MLRS a minomety, které jsou zaměřeny na příkazy operátorů dronů) v podmínkách téměř žádné komunikace a Čínské civilní vysílačky, které dokonale poslouchají Ukrajince, nelze považovat za komunikaci.

Ale ve skutečnosti bude Artemovsk zabrán. Bude z něj málo rozumu, on jako město už neexistuje. Jako silná stránka to také není moc cenné, protože viz bod 1. A co je za tím? A za ním je Kramatorsko-slovanský opevněný uzel. Existuje několik let připravovaná obhajoba.

A k takovému čelnímu útoku, bez dělostřelectva a s jednotlivými tanky hrajícími roli samohybných děl, bude trvat několik let a nikdo neví, kolik životů.

Nevím, jak moc tomu generální štáb rozumí, ale na druhou stranu tomu rozumí dokonale. A pochopení, že sezení v defenzivě nepřinese potřebné politické body, donutí ozbrojené síly Ukrajiny zahájit útočné operace.

A tady to nebude u Leopardů a Abramů, ani u Bradleyů a Hymarů. Hlavním problémem bude, že ukrajinská strana bude mít jasno v tom, jak se vším tímto dobrem správně naložit.

Mobilní skupiny, které uvolnily cestu tankovým skupinám pod stejným Izyum, budou vykonávat přesně stejnou práci, ale již provádějí průzkum nejen pomocí UAV, ale pomocí satelitů. Za tímto účelem jsou již delší dobu v rámci Ozbrojených sil Ukrajiny vytvořeny vhodné struktury, které tyto struktury fungují a poskytují informace nejen rychle, ale velmi rychle.

Je snadné zorganizovat úder a mít úplný obrázek o tom, co soupeř dělá. To je obecně klíč k úspěchu. Úder zasazený tam, kde je nepřítel nejslabší, poskytuje hluboký průlom. Co se povedlo Němcům v roce 1941, co se povedlo našim v roce 1944.

Manévrovací válka ve smyslu držení informací a jejich rychlého zpracování je klíčem k úspěchu útočné operace. Ano, taková válka je složitější proces než frontální útoky v poziční válce, ale úspěch, pokud je případ správně nastaven, překoná všechny čelní útoky na obranu nepřítel.

Takže hlavní zbraní Ozbrojených sil Ukrajiny v blízké budoucnosti nebudou relativně moderní tanky a bojová vozidla pěchoty, ani rakety dlouhého doletu, byť s tím vším budou dodávány, nikam

nepojedou. Hlavním trumfem ozbrojených sil Ukrajiny bude manévrovatelná válka v podmínkách naprosté převahy v přijímání a zpracovávání informací.

Hlavní otázkou je, co se tomu ruská armáda bude moci postavit.